

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

door

Cornelius .R. Stam

Vertaald uit het Engels

JANUARI

Berean Bible Society
Chicago

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

VOORWOORD

Hiermee worden de artikelen van de periodieke krantenkolom: “Twee Minuten met de Bijbel”, gepubliceerd in boekvorm tot dagelijkse Bijbelstudie tot opbouw van de gelovigen.

Wanneer deze artikelen dag na dag gelezen worden, dient men wel te bedenken, dat zij oorspronkelijk als zodanig geschreven werden voor een krantenlezend publiek.

Het zal opvallen dat de inhoud in vele gevallen gericht is op ongelovigen, omdat de kranten in het algemeen gelezen worden door gewoon publiek. In andere gevallen echter, is de inhoud gericht naar gelovigen, omdat zij het vaak zijn, die naar zulke artikelen uitzien.

De aangehaalde Schriftplaatsen zijn genomen uit de Statenvertaling omdat de auteur gelooft dat deze vertaling de meest nauwkeurige van de vele in omloop zijnde vertalingen is.

Omwille van de beknoptheid, voor krantenkolommen zo belangrijk, hebben we dikwijls alleen die gedeelten van Schriftverzen aangehaald, die direct betrekking hebben op het onderwerp, maar nimmer ten koste van de kontekst.

Tenslotte moeten we bedenken dat de kolom: “Twee minuten met de Bijbel” reeds gedurende jaren in de krant verschijnt, zodat plaatselijke, nationale en internationale gebeurtenissen worden besproken, alsof zij pas geleden gebeurd zijn.

Eerder dan deze artikelen aan te passen of opnieuw te dateren, hebben we deze juist zo gelaten als destijds gepubliceerd. Dit zal, zo denken we, de interesse vergroten, speciaal als onze lezers begrijpen dat ze eerst als krantenartikelen zijn verschenen.

Bij het ter perse gaan van dit boek, bidden wij ernstig, dat de Heilige Geest het zal gebruiken om de verlorenen tot kennis mag brengen van de Redding welke is in Christus, en dat Hij het zal gebruiken om licht en zegen te brengen aan allen die het lezen.

Cornelius R. Stam.
Chicago, Illinois
Januari 1977.

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

"Want Gij hebt vanwege Uw ganse Naam Uw Woord groot gemaakt".

- Psalm 138:2

"Uw Woord is een lamp voor mijn voet, en een licht voor mijn pad".

- Psalm 119:105

"Ik ben vrolijk over Uw toezegging, als één, die een grote buit vindt".

- Psalm 119:162

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

1 jan.

Een Nieuwjaarswens

Genade zij u en vrede,
Hoewel onze dagen donker zijn.
Is God Zijn plan aan het volvoeren
Onverschillig voor welke vijanden ook.

Wij weten dat het kind van Bethlehem,
Eens gekruisigd; is opgestaan,
En nu gezeten is daarboven,
Aan Gods rechterhand in de hemel.

En spoedig zal Hij wederkomen,
Om Zijn geliefden te bevrijden.
Dan zullen wij delen in Zijn glorie,
Voor eeuwig en altijd.

Zo, terwijl wij wakend wachten,
Moge Zijn doordringende liefde
Ons helpen om voor Hem te leven
In de uren die nog overblijven.

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

2 jan.

DE GEZEGENDE HOOP

Wij wensen alle lezers een gezegend Nieuwjaar. Voor gelovigen in Christus zal dit het meest gezegende jaar zijn, als het het jaar zal worden van de komst van onze Heere Jezus Christus voor de Zijnen.

Hoelang de tegenwoordige bedeling van genade zal voortduren, weten we niet, en kunnen we ook niet weten. Zelfs Paulus, die de opdracht kreeg om de heerlijke waarheid over de opname van de Gemeente bekend te maken, wist het niet. Hij heeft nooit verwacht, dat God de bedeling der genade meer dan 2000 jaren zou laten voortduren, want in 1 Thess.4:17 zegt hij:

"Wij, die levend overgebleven zijn, zullen te zamen met hen opgenomen worden in de wolken, de Heere tegemoet, in de lucht".

Zo zijn de goed onderwezen gelovigen in iedere generatie, vanaf zijn tijd, in afwachting van de komst van hun Heere, want zij weten, dat "de dagen boos zijn", en elk uur, een uur van genade is.

Aan de Philippenzen schreef de Apostel, in Fil.3:20:

"Maar onze wandel is in de hemelen, waaruit wij ook de Zaligmaker verwachten, namelijk de Heere Jezus Christus".

Aan de Thessalonicensen schreef hij, in Thess.1:10:

"En Zijn Zoon uit de hemelen te verwachten, Die Hij uit de doden opgewekt heeft, namelijk Jezus, Die ons verlost van de toekomstige toorn".

Aan Titus schreef hij, in Titus 2:13, dat we moeten zijn:

"verwachtende de zalige hoop en verschijning der heerlijkheid van de grote God en onze Zaligmaker Jezus Christus".

Met de terugkomst van de Heere, en het afsluiten van "de bedeling van Gods genade", zoveel dichterbij dan in de dagen van Paulus, zeggen we tot hen die nog niet gered zijn:

"...dat gij de genade Gods niet tevergeefs moogt ontvangen hebben...Ziet, NU is het de welaangename tijd, ziet NU is het de dag der zaligheid." (2 Cor.6:1,2).

En tot hen die gered zijn, zeggen we: "Koop de tijd uit", maak gebruik van iedere gelegenheid om de verlorenen voor Christus te winnen, want "de dagen zijn boos" (Eph.5:16) en de dagen der genade kunnen spoedig worden afgesloten.

T W E E M I N U T E N M E T D E B I J B E L

3 jan.

KOOP DE TIJD UIT

Ongeveer negentienhonderd jaren geleden schreef Paulus aan zijn geloofsgenoten, in de buurt van Efeze:

"Ziet dan, hoe gij voorzichtig wandelt, niet als onwijzen, maar als wijzen. De tijd uitkopen, daar de dagen boos zijn" (Eph.5:15,16).

Toen waren het inderdaad boze dagen, ook omdat een goddeloze tiran het Romeinse Rijk regeerde toen de Messias verworpen werd, en niet alleen in Zijn vleeswording, maar ook in Zijn opstanding. Het christendom streed toen een strijd op leven en dood, om de overheersende heidense duisternis te doordringen met het licht van Gods genade.

Zeker heeft Paulus nooit verwacht, dat de bedeling van genade meer dan 1900 jaar zou voortduren. Hij verwachtte de komst van de Heere ieder ogenblik, en Paulus verwachtte dat Hij dan Zijn ambassadeurs terug zou roepen, en de dag der genade zou afsluiten. Vandaar zijn dringende oproep, om "de tijd uit te kopen, want de dagen zijn boos."

Maar als Paulus reden had om te verwachten dat de dag der genade spoedig zou worden afgesloten, des te meer hebben wij die reden nu. Ofschoon het licht van het evangelie naar Europa, Amerika, en vele andere delen van de wereld is gebracht, keren velen het rug toe. Slechts een kleine minderheid, zelfs binnen de Christenheid, geloven werkelijk in de Bijbel, en kennen de Heere Jezus Christus. En hoe weinigen kennen de rijkdommen van Zijn genade!

Intussen worden onze regeringen, onze opvoedkundige instellingen en onze sociale systemen steeds goddelozer. Wat is het gevolg? De kranten, radio en T.V. en ook een uitstapje naar een nabije grote stad, zullen ons alles vertellen wat we moeten weten.

Nogmaals: "de dagen zijn boos", en de komst van de Heere voor de Zijnen is aanstaande. Er wordt nog steeds veel gesproken over vrede en voorspoed, maar geen enkel nadenkend mens gelooft daar meer in. Veeleer lijkt het er op dat de wereld regelrecht naar de voorzegde "Dag van de toorn" toegaat.

Welk een troost is het om een gelovige te zijn, en dan te weten:

"God heeft ons niet gesteld tot toorn, maar tot verkrijging der zaligheid door onze Heere Jezus Christus, Die voor ons gestorven is..."
(1Thess.5:9,10)

"Want de Schrift zegt: een ieder, die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden" en **"Want een ieder, die de Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden"** (Rom.10:11,13).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

4 jan.

GEOPENDE DEUREN

"Ik heb een geopende deur voor u gegeven, en niemand kan die sluiten." (Openb.3:8)

Deze profetie, betreffende de gemeente van Filadelfia, wijst ongetwijfeld vooruit naar een toekomstige dag, maar wie zal ontkennen, dat zij ook een les voor onze dagen bevat?

Wanneer God ons in onze levenswandel de gelegenheid geeft aangaande geopende deuren, is het duidelijk Zijn plan, dat wij daardoor naar binnen gaan. De enige verhindering dat we een voor ons geopende deur binnengaan is het feit dat we weloverwogen geen gebruik maken van die gelegenheid.

Helaas zijn we hiertoe maar al te dikwijls geneigd! We bidden God wellicht vaak om geopende deuren, terwijl Hij deze reeds aan ons gegeven heeft.

Let op het verslag van Paulus' bediening, en zie hoe hij God dankte voor geopende deuren (Hand.14:27; 1 Cor.16:9), en zulke gelegenheden, door God geschonken, telkens aangreep. Hij ging niet touwtrekken, of aan zijn vrienden vragen om hun invloed uit te oefenen tot het verkrijgen van aangename, of beter betaalde posities. Getrouw ging hij, door iedere deur die God voor hem geopend had, naar binnen. Zijn meest bekende gebed voor geopende deuren kwam uit Rome, waar een gevangenisdeur achter hem werd toegesloten. Moet dit ons niet tot schaamte brengen?

Moge God ons een schuldgevoel geven over de inkonsekventie van het bidden om geopende deuren, terwijl we de vele geopende deuren die Hij ons geeft, niet binnengaan.

Moge Hij ons vergeven, dat we ons dikwijls kieskeurig opstellen in ons werken voor Hem! Moge Hij ons genade geven om, welke gelegenheden zich ook voordoen, deze aan te grijpen, door: "de tijd uit te kopen, omdat de dagen boos zijn."

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

5 jan.

NU IS HET DE TIJD

Nu er weer een nieuw jaar aangebroken is, denken we aan de woorden van Paulus aan de Corinthiërs in 2 Cor.6:1,2:

"En wij, als medearbeidende, bidden u ook, dat gij de genade Gods niet tevergeefs moogt ontvangen hebben...Ziet, nu is het de welaangename tijd, ziet, nu is het de dag der zaligheid!"

Spoedig nadat de wereld Kerstmis heeft gevierd, komt het Nieuwe Jaar, alsof het ons er aan wil herinneren, dat het niet genoeg was dat "Christus Jezus in de wereld kwam om zondaren te redden". Wij, ieder van ons persoonlijk, moeten iets **doen**, om deze redding onszelf toe te eigenen.

Na het indringend gedeelte in 2 Cor.5:14-21, waar de Apostel vertelt hoe Christus "stierf voor allen", en hoe God met alle mensen handelt in genade, sinds "Hij Hem, voor ons allen, tot zonde gemaakt had", zodat "wij, in Hem, tot rechtvaardigheid Gods zouden worden gemaakt", - na deze grote onthulling van hetgeen God door Christus voor ons gedaan heeft, spoort hij ons aan tot het persoonlijk aannemen van deze grote waarheid. Als "medewerkers van God", verzoeken de Apostel en zijn medewerkers de mensen, "de genade Gods niet tevergeefs te ontvangen", maar Christus te vertrouwen, een ieder als zijn eigen persoonlijke Redder, teneinde Zijn verlossingswerk op zichzelf toe te passen.

Zelfs in die vroege geschiedenis van de Gemeente, gaf de Apostel de mensen te verstaan, dat er geen tijd te verliezen was; de dag der genade zou niet eeuwig duren, maar zou plaats moeten maken voor de dag van oordeel en toorn.

Als het toen zo was, hoeveel te meer nu! God heeft heel veel geduld met de wereld gehad. Hij heeft gedurende zo'n twee duizend jaar de mensen genade aangeboden, maar volgens de profetie in het Oude Testament, en het "geheimenis" door Paulus bekend gemaakt, zal Hij, na de huidige bedeling der genade Gods, deze wereld oordelen voor het verwerpen van Christus.

Wanneer zal dat geschieden? Dat weet niemand. Het is de essentie van genade, dat niemand weet wanneer de genadebedeling zal eindigen. Het is genade, zuiver genade van Gods zijde, dat Hij nog steeds tijd geeft, dag aan dag, aan een wereld die Hem verwerpt.

Daarom kunnen Gods boodschappers geen enkele dag van genade extra aankondigen. Wij moeten, net als Paulus zeggen:

"Ziet, nu is het de welaangename tijd; ziet, nu is het de dag der zaligheid."

"dat Christus gestorven is voor onze zonden" (1 Cor.15:3).

"Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden"
(Hand.16:31).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

6 jan.

GEEN TIJD VOOR GOD?

Degenen die geen tijd voor God hebben, zouden eens moeten overwegen, hoe hun omstandigheden zouden zijn, als Hij geen tijd voor hen zou hebben; geen tijd voor de prachtige zonsondergang, geen tijd om de zon te doen schijnen, of de verfrissende regenbuien te geven, geen tijd om de oogst te doen rijpen, en de bloemen te laten groeien. Wij betwijfelen of enig nadenkend mens werkelijk niets met God te doen zou willen hebben.

Kain verachtte de autoriteit van God, en uiteindelijk vermoordde hij zijn broer. Maar toen hij verdreven werd uit Gods aanwezigheid, zei hij:

"Mijn misdaad is groter, dan dat zij vergeven worde" (Gen.4:13).

Eén van de treurigste uitspraken in de beschrijvingen van de evangelieën is wel dat Hij tegen sommigen zal moeten zeggen:

"Ik heb u nooit gekend; gaat weg van Mij, gij, die de ongerechtigheid werkt!" (Matt.7:23).

Wij bidden God, dat niemand van onze lezers ooit zal ontdekken, wat het zal betekenen, om "in de poel des vuurs" te worden geworpen" (Openb.20:15), maar de Schriften geven duidelijk aan, dat diegenen, voor wie dit geldt, voorgoed uit Gods tegenwoordigheid zullen worden verbannen.

Dank God, Hij is niet degene die dit wenst. Hij betaalde voor onze zonden op Golgotha, om ons met Zichzelf te verzoenen (Eph. 2:16). Paulus verklaart dat God gelovigen roept, "tot de gemeenschap van Zijn Zoon" (1 Cor.1:9), en dat bij Zijn komst voor hen, de gelovigen, zij "altijd met de Here zullen zijn", er aan toevoegend:

"zo dan, vertroost elkander met deze woorden" (1 Thess.4:18).

"Zo zijn wij dan gezanten van Christus' wege, alsof God door ons bad;....Laat u met God verzoenen" (2 Cor.5:20).

God heeft Zijn liefde voor ons getoond in Christus. Waarom geen dankbare reactie, door Christus als uw Verlosser te vertrouwen?

T W E E M I N U T E N M E T D E B I J B E L

7 jan.

DE LIEFDE VAN GOD

Miljoenen mensen, - zelfs religieuze mensen, zijn bang voor God, en spannen zich in om Zijn gunst te verdienen. Zij veronderstellen, dat redding het loon is voor het tonen van voldoende liefde voor Hem.

Geloofden zij nu alleen maar wat God Zelf zegt, dat als we ooit gered worden, dat alleen het geval is omdat Hij ons lief had, en genadig voorzien heeft in onze redding.

Apostel Paulus noemt God in de Bijbel "de God van liefde" (2 Cor.13:11), en Johannes verklaarde, dat "God IS liefde " (1 Joh.4:8). Zo gaat Johannes verder door te zeggen:

"HIERIN IS DE LIEFDE, NIET DAT WIJ GOD LIEFGEHAD HEBBEN, MAAR DAT HIJ ONS LIEF HEEFT GEHAD, en Zijn Zoon gezond heeft tot een verzoening voor onze zonden" (1 Joh.4:10).

Dit is, waarom redding zo vaak "een gave" genoemd wordt in de Bijbel. Het is de uitdrukking van Gods liefde voor zondaars. En zo zegt Paulus:

"...wij waren van nature kinderen des toorns, gelijk ook de anderen. MAAR GOD, DIE RIJK IS AAN BARMHARTIGHEID, DOOR ZIJN GROTE LIEFDE WAARMEE HIJ ONS LIEFGEHAD HEEFT, ook toen wij dood waren door de misdaden, heeft ons levend gemaakt met Christus (uit genade zijt gij zalig geworden)" (Eph.2:3-5).

"Maar wanneer DE GOEDERTIERENHEID VAN GOD, ONZE ZALIGMAKER, EN ZIJN LIEFDE TOT DE MENSEN verschenen is, heeft Hij ons zalig gemaakt, niet uit de werken van de rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, maar naar ZIJN BARMHARTIGHEID..." (Tit.3:4,5).

Betekent dit allemaal, dat God zonde over het hoofd, of door de vingers ziet? In geen geval! In Zijn liefde betaalde Hij voor onze zonden op het kruis van Golgotha, "opdat Hij rechtvaardig zij, en rechtvaardigende degene, die uit het geloof van Jezus is" (Rom.3:26). Daarom lezen we in Rom.5:8:

"MAAR GOD BEVESTIGT ZIJN LIEFDE JEGENS ONS, DAT CHRISTUS VOOR ONS GESTORVEN IS, TOEN WIJ NOG ZONDAARS WAREN."

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

8 jan.

DE GENADE VAN GOD

In de Bijbel betekent Gods genade: Zijn liefdevolle gunst voor de gevallen mens. Paulus heeft over genade veel meer te zeggen dan enig ander Bijbelschrijver. Hij opent elke brief met de verklaring: "Genade zij u en vrede."

Geen wonder, want hijzelf was Gods duidelijkste bewijs van redding door genade. Hij zegt in 1 Tim.1:13,14:

".....die te voren een godslasteraar was, en een vervolger, en een verdrukker; maar mij is barmhartigheid geschied...DOCH DE GENADE van onze Heere IS ZEER OVERVLOEDIG GEWEEST..."

Na jaren van dienen, en voor Christus geleden te hebben, verklaart hij:

"Maar ik acht op geen ding, noch houd mijn leven dierbaar voor mijzelfen, opdat ik mijn loop met blijdschap mag volbrengen, en de dienst, welke ik van de Heere Jezus ontvangen heb, om te betuigen HET EVANGELIE (GOEDE NIEUWS) DER GENADE GODS"
(Hand.20:24).

Redding is enkel en alleen door Gods genade, niet door werken van de mens, want in Rom.11:6 lezen we:

"...En indien het door genade is, zo is het niet meer uit de werken; anders is de genade geen genade meer."

En in Rom. 4:4,5:

"Nu, hem, die werkt, wordt het loon niet toegerekend naar genade, maar naar schuld. Doch hem, die niet werkt, maar gelooft in Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn geloof gerekend tot rechtvaardigheid."

Zo is redding dus "niet uit werken", maar "tot goede werken" (Eph.2:8-10). Goede werken is de vrucht, niet de wortel.

"Want zij hebben allen gezondigd, en derven de heerlijkheid Gods; En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is" (Rom.3:23 en 24).

Het is dus Gods doel om:

"Opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen de UITNEMENDE RIJKDOM VAN ZIJN GENADE, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus" (Eph.2:7).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

9 jan

GELOOF

Geloof is één van de kostbaarste schatten, die een mens kan mogelijkwerwijs kan bezitten. Het is jammer dat slechts zo weinig mensen verstaan wat de Bijbel hierover leert.

Geloof wordt vaak verward met aanmatiging, optimisme, vastbeslotenheid, bijgeloof en verbeelding. In werkelijkheid is het eenvoudig geloven. Daarom lezen we in Rom.4:5:

"Doch hem, die niet werkt, maar GELOOFT In Hem, Die de goddeloze rechtvaardigt, wordt zijn GELOOF gerekend tot rechtvaardigheid"

Kennelijk wordt God door geloof geëerd, terwijl twijfelen aan Zijn Woord Hem kwetst en ontstemt. Apostel Johannes schreef:

"Indien wij het getuigenis der mensen aannemen, het getuigenis van God is meerder,...die God niet gelooft, heeft Hem tot een leugenaar gemaakt, omdat hij niet geloofd heeft het getuigenis, dat God getuigd heeft van Zijn Zoon.

En dit is het getuigenis, namelijk dat God ons het eeuwige leven gegeven heeft, en dit leven is in Zijn Zoon" (1 Joh.5:9-11).

Geen wonder, dat we in Hebr.11:6 lezen:

"MAAR ZONDER GELOOF IS HET ONMOGELIJK GODE TE BEHAGEN. Want die tot God komt, moet geloven, dat Hij is, en een Beloner is van hen, die Hem zoeken."

Maar waarom gaf God dan de wet, als redding verkregen kan worden door eenvoudig geloven? Paulus antwoordt:

"Zo dan, de wet is onze tuchtmeester geweest tot Christus, OPDAT WIJ UIT HET GELOOF ZOUDEN GERECHTVAARDIGD WORDEN" (Gal.3:24).

"Doen wij dan de wet teniet door het geloof? Dat zij verre, maar wij bevestigen de wet" (Rom.3:31).

Hoe dankbaar zouden we allen moeten zijn, dat God ons in de Bijbel verteld heeft over de verlossing door Christus, en hoe we gered kunnen worden, door in Hem te geloven!

"Die [Christus] overgeleverd is om onze zonden, en opgewekt om onze rechtvaardigmaking. Wij dan, gerechtvaardigd zijnde uit het geloof, hebben vrede met God, door onze Heere Jezus Christus" (Rom.4:25; 5:1).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

10 jan.

GOEDE WERKEN

Miljoenen mensen streven ernaar zichzelf bij God acceptabel te maken door goede werken. Zulke mensen kunnen nooit zeker zijn van hun redding, om de eenvoudige reden, dat ze er nooit zeker van zijn, of ze wel genoeg goede werken gedaan hebben, of dat ze deze op de juiste manier gedaan hebben. Sommigen denken dat de hemel kan worden verdiend als onze goede werken opwegen tegen onze boze daden, maar dat is niet waar, want het doen van goede werken is wat een ieder van ons behoort te doen! Zelfs één verkeerde daad zou een rechtvaardig en heilig God beletten om ons te rechtvaardigen, of ons toe te laten in Zijn aanwezigheid.

Laten we het paard niet achter de wagen spannen. God verwacht goede werken van Zijn kinderen, maar niet als betaalmiddel voor redding, want eeuwig leven en heerlijkheid kunnen onmogelijk gekocht worden, voor welke prijs dan ook. Apostel Paulus zei: "Christus Jezus is in de wereld gekomen, om zondaren zalig te maken" (1 Tim.1:15). Dan, als zij door genade gered zijn, verwacht Hij van hen, dat ze goede werken doen uit dankbaarheid.

Het is interessant om Titus 3:5, en Titus 3:8 te vergelijken. Tit. 3:5:

"HEEFT HIJ ONS ZALIG GEMAAKT, NIET UIT WERKEN der rechtvaardigheid die wij gedaan hadden, MAAR NAAR ZIJN BARMHARTIGHEID.....".

Tit.3:8:

"...en deze dingen wil ik, dat jij ernstig bevestigt, OPDAT degenen, DIE AAN GOD GELOVEN, ZORG DRAGEN, OM GOEDE WERKEN VOOR TE STAAN..."

Geloof is de wortel, goede werken de vrucht. Zo lezen we in Eph. 2:8-10:

"Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave. NIET UIT DE WERKEN, opdat niemand roeme. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus TOT GOEDE WERKEN, welke God voorbereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen."

T W E E M I N U T E N M E T D E B I J B E L

11 jan.

HET EINDE DER WERELD

Er is kort geleden heel wat discussie geweest over sommige Hindoe-astrologen, die beweerde dat in februari (dat was omstreeks 1977) het einde van deze wereld zou zijn. Het is een feit, dat sommige ernstige Christenen vrezen dat deze profeten misschien gelijk hebben, omdat onze Here ook meerdere malen over "het einde van de wereld" sprak.

Deze Hindoe-astrologen zijn, hoe dan ook, abuis. In februari zal het niet het einde van de wereld zijn, want volgens de Bijbel zal de wereld, of de aarde, nimmer een einde hebben. Het woord "wereld", wat de Here in dit verband gebruikt, heeft geen betrekking op de aarde, of zelfs niet op de mensen daarop. Het is het oude Griekse woord aion, of wel eeuw. Verscheidene eeuwen zijn in Gods programma al beëindigd, en andere zullen nog eindigen, maar het doet er niet toe welke vernietigingswapenen de mensen zullen uitdenken, de aarde zal nooit worden vernietigd! In Jes.45:18 lezen we:

"Want alzo zegt de HEERE, Die de hemelen geschapen heeft, Die God, die de aarde geformeerd, en Die ze gemaakt heeft; Hij heeft ze bevestigd. Hij heeft ze niet geschapen, dat ze leeg zou zijn, maar heeft ze geformeerd, opdat men daarin wonen zou. Ik ben de HEERE, en niemand meer."

Maar voorspelt Openb.21:1 niet "een nieuwe hemel en een nieuwe aarde"? Ja, maar de kontekst verklaart duidelijk, dat dit slaat op de toekomstige vernieuwing van de tegenwoordige hemel en aarde, niet de schepping van een andere hemel en aarde. Vers 5 zegt: "En Die op de troon zat zeide:, Zie Ik maak alle dingen nieuw". Let op, Hij zei niet, "Ik maak allemaal nieuwe dingen", maar "Ik maak alle dingen nieuw". Daar is dus een verschil.

We hoeven niet bezorgd te zijn over het einde van de wereld, maar eerder over het einde van deze tegenwoordige eeuw, waarin we leven onder "de bedeling van Gods genade", want God heeft nooit beloofd hoe lang dit zal duren. Elk uur, dat Hij de wederkomst van Christus om Zijn ambassadeurs op te roepen, uitstelt, is een uur van wonderbare genade, waarin mensen gered kunnen worden door genade, door het geloof in Christus, Die stierf voor onze zonden. Daarom spoort Paulus ons aan in 2 Cor.6:1-2:

"En wij, als medearbeidende, bidden u ook, dat gij de genade Gods niet tevergeefs moogt ontvangen hebben...Ziet, NU is het de welaangename tijd, ziet, NU is het de dag der zaligheid."

T W E E M I N U T E N M E T D E B I J B E L

12 jan.

HEEFT U HET GEHOORD?

"Indien gij maar gehoord hebt van de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u" (Eph.3:2).

Was het mogelijk, dat degenen aan wie Paulus de Efezebrief adresseerde, nog niet gehoord hadden dat God aan hem "de bedeling der genade" had bekend gemaakt?

Na de dood en opstanding van Christus, was de bekering van Paulus, en zijn opdracht om "het evangelie van Gods genade" te verkondigen, de grootste gebeurtenis in de geschiedenis.

De apostelen in Jeruzalem hadden het belang erkend van Paulus' deel in het goddelijk programma. (Gal.2:7-9). Zij zelf waren toch door Christus "in de gehele wereld gezonden", maar toch vinden we in Gal. 2:9 Jakobus, Petrus en Johannes, die openlijk Paulus de hand geven bij een plechtige overeenkomst, dat hij voortaan de apostel van de Heidenen zou zijn.

Was het mogelijk dat er zo'n 12 jaar later, toen Paulus de Efezebrief schreef, er sommigen waren, die de naam van Christus beleden, en niet gehoord hadden van de speciale plaats van Paulus in Gods programma als de genade apostel? Dan is het niet verwonderlijk, dat in zijn woorden "indien gij gehoord hebt", een klank van verwijt doorklinkt.

Het is natuurlijk mogelijk, dat er sommigen onder hen waren, die nog maar pas in de Gemeente waren, die het nog niet gehoord hadden, maar wat volslagen ongelooflijk schijnt is, dat er ook maar één gelovige zal zijn in deze laatste tijd, die niet gehoord heeft, dat, nadat Christus en Zijn Koninkrijk verworpen waren, en de wereld rijp was om in het geprofeteerde oordeel te komen, God ingegrepen heeft door Saulus te redden, Zijn voornaamste vijand op aarde, en hem uit te zenden met "het goede nieuws van Gods genade".

Dit goede nieuws is vanzelfsprekend gebaseerd op het feit, dat Christus het vlekkeloze Lam Gods was, en dat Zijn dood door God geaccepteerd is als een volkomen genoegdoening voor de zonden. Aldus verklaart Paulus, door goddelijke inspiratie, dat gelovigen:

"En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is". (Rom.3:24).

T W E E M I N U T E N M E T D E B I J B E L

13 jan. **RECHT SNIJDEN VAN HET WOORD DER WAARHEID**

Paulus schreef aan Timotheus, vele eeuwen geleden:

"Al de Schrift is van God ingegeven, en is nuttig tot lering, tot weerlegging, tot verbetering, tot onderwijzing, die in de rechtvaardigheid is" (2 Tim.3:16).

De apostel verwijst natuurlijk naar de heilige Schriften, ook genoemd De Bijbel of Het Woord van God. Alles daarin, zegt hij, is "door God ingegeven en nuttig", om te "leren", te "weerleggen", te "verbeteren" [corrigeren], en te "onderwijzen".

Maar waarom zijn er dan zoveel ketterijen en valse leringen ontstaan in de loop der jaren, en...allemaal gebaseerd op de Bijbel? En waarom zijn er zoveel duizenden ernstige mensen misleid door deze valse leringen?

De reden is, dat leraren, en evenzo de volgelingen, nagelaten hebben om op een andere belangrijke verklaring te letten die Paulus gaf in dezelfde brief, voorafgaand aan zijn bekendmaking, dat de Schrift door God is ingegeven en nuttig. Deze verklaring is te vinden in 2Tim.2 vers 15:

"Benaarstig u, om uzelf Gode beproefd voor te stellen, een arbeider, die niet beschaamd wordt, die het Woord der waarheid recht snijdt."

De Bijbel kan bewijzen "nuttig" voor ons te zijn, als we deze ook "recht snijden". Wij moeten het woord der waarheid recht snijden, om de eenvoudige reden, dat, als we dat niet doen, we de waarheid kunnen verdraaien, en in dwaling veranderen. Door de eeuwen heen heeft God periodiek Zijn handelen met de mensheid gewijzigd. Vele religieuze gebruiken, die bevolen waren in de Oud Testamentische tijd, zijn stellig verboden in deze tegenwoordige tijd van genade.

In Oud Testamentische tijden bijvoorbeeld, waren offers van dieren vereist om voor God acceptabel te worden, en vanaf Johannes de Doper tot Pinksteren, was de waterdoop vereist (Lev.17:11; Mark.1:4; Hand.2:38), maar enige jaren na de dood van Christus, werd Paulus uitgezonden met "de prediking van het kruis", en hij verklaarde, dat:

"In Wie wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar de rijkdom Zijner genade" (Eph.1:7).

en worden:

"...om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing die in Christus Jezus is" (Rom.3:24).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

14 jan.

TOT WANNEER?

Eén van de grootste profetieën uit de Schrift vinden we in Psalm 110:1, waar David schreef:

"De HEERE heeft tot mijn Heere gesproken: Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden gezet zal hebben tot een voetbank Uwer voeten."

In Matth.22:41-46 legt onze Here uit, dat dit een profetie was over Hemzelf, de Zoon van David, en Heere. De mensen mogen Hem haten en roepen: "Weg met Hem!"; ze mogen Hem aan een hout nagelen, Hem uitlachen en bespotten, maar God, de Vader, antwoordt door te zeggen:

"Zit aan Mijn rechterhand, totdat Ik Uw vijanden tot zal gezet hebben tot een voetbank van Uw voeten". (Matth.22:44).

We mogen nooit vergeten, dat volgens de profetie in de Bijbel, Gods antwoord op de afwijzing van Christus, toorn en veroordeling zou zijn. In Psalm 2 wordt de vraag gesteld, waarom de heidenen woeden, en het volk Israel ijdelheid bedenkt; dat zij voort konden gaan zonder Degene die God gezalfd heeft om Koning te zijn. De Psalm geeft een beeld, hoe God lacht om hun pogingen om Zijn doelen te dwarsbomen, en ook Zijn voorspellingen, dat "de Here hen zal bespotten", en "tot hen spreken in Zijn toorn."

Met Pinksteren was alles klaar voor het begin van het oordeel. Christus was gekruisigd, en "de laatste dagen" waren begonnen, zoals Petrus verklaart in Hand.2:16,17, waar hij de profeet Joël aanhaalt. Maar vreemd genoeg, terwijl een deel van Joëls profetie vervuld was, of begon in vervulling te gaan in die dagen, het resterende deel ervan echter niet - en ook nu nog steeds niet - want God stelde het geprofeteerde oordeel uit.

Dank God, in oneindige genade onderbrak Hij het geprofeteerde programma, stelde de rest van de vervulling ervan uit, en openbaarde aan Apostel Paulus Zijn geheime doel, om aan Zijn vijanden overal redding en verzoening aan te bieden, alleen door genade, door het geloof in de gekruisigde en opgestane Redder.

In de brief aan de Efezieërs vraagt de Apostel, of zij wel gehoord hebben van:

"...de bedeling der genade Gods, die mij gegeven is aan u, dat Hij mij door openbaring heeft bekend gemaakt deze verborgenheid" (Eph.3:2-3).

Nu is, dank zij God, Zijn eeuwig doel in Christus niet langer een geheim. Terwijl de dag der genade voortduurt, worden wij:

"...om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de verlossing, die in Christus Jezus is" (Rom.3:24).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

15 jan.

WELK EVANGELIE?

Een vriend vraagt u: "Heb je het goede nieuws gehoord?" En u vraagt natuurlijk: "Welk goede nieuws?" Elk goed nieuws is niet hetzelfde. Toch volgen sommige mensen deze methode, als zij in de Bijbel de uitdrukking "het evangelie" lezen, wat eenvoudig betekent "het goede nieuws". Men is geleerd, dat "het evangelie is het evangelie", en "er is maar één evangelie", maar zo eenvoudig ligt het, in het licht van de Bijbel zelf, niet.

God heeft niet alleen maar één evangelie verkondigd, één enkel bestanddeel van goed nieuws door alle eeuwen heen, maar meerdere. Hij heeft het woord "evangelie" duidelijk gemaakt door verschillende benamingen, net als een moeder haar "inmaak" voorziet van etiketten om de verschillende producten, die zij voor de winter bewaard heeft, uit elkaar te houden.

Het "evangelie van het koninkrijk" en het "evangelie van Gods genade" zijn niet hetzelfde, en zeker zijn het "evangelie van de besnijdenis" en het "evangelie van de voorhuid (onbesnedenheid)" niet hetzelfde.

Als we beginnen over de uitspraak "het evangelie", zonder enige verduidelijkende beschrijving, zullen we direct vragen: "Welk evangelie?", en stevast zal de kontekst ons het antwoord geven. Lukas 9:6 bijvoorbeeld, geeft eenvoudig weer, dat de twaalf discipelen uitgingen, "om het evangelie te verkondigen", maar vers 2 van hetzelfde hoofdstuk verklaart, hoe de Here ze gezonden had "om het koninkrijk Gods te prediken", niet het kruis, maar het koninkrijk, omdat Hij, de Koning, in hun midden was. Deze discipelen waren niet belast met de "prediking van het kruis", zoals Paulus later wel, want het was op z'n minst twee jaren later, dat de Here hen begon te vertellen, hoe Hij moest lijden en sterven (Matth.16:21), en Petrus "begon Hem te bestraffen" (v.22) en geen van de twaalf verstond waar Hij over sprak (Luk.18:34).

Maar zoals "het evangelie van het koninkrijk" aan de twaalfen was opgedragen terwijl Christus op aarde was, zo was later "de prediking van het kruis" (als goed nieuws), en "het evangelie van Gods genade" aan Apostel Paulus opgedragen, en ook aan ons (1 Cor.1:18; Hand.20:24).

Heden ten dage verkondigen we niet de rechten van het koninkrijk van Christus. Veeleer verkondigen we:

"In Wie wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar de rijkdom van Zijn genade" (Eph.1:7).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

16 jan.

DE ENE WARE KERK

Religieuze mensen – en ook serieuze Christenen - mogen verdeeld zijn in de verschillende denominaties of kerken, maar er bestaat geen aanwijzing in de Bijbel, dat God deze scheidingen erkent. Integendeel, God maakt het overduidelijk, dat er in Zijn ogen maar één Gemeente bestaat, samengesteld uit allen, die oprecht vertrouwen in de Here Jezus Christus als hun Redder. In 1 Cor.12:12,13 verklaart de apostel door goddelijke openbaring:

"Want gelijk het lichaam één is, en vele leden heeft, en al de leden van dit éne lichaam, vele zijnde, maar één lichaam zijn, also ook Christus. "WANT OOK WIJ ALLEN ZIJN DOOR ÉÉN GEEST TOT ÉÉN LICHAAM GEDOOPT..."

Ook in Rom.12:5 zegt hij:

"ALZO ZIJN WIJ VELEN ÉÉN LICHAAM IN CHRISTUS, MAAR ELKEEN ZIJN WIJ ELKANDERS LEDEN."

Het is juist op grond van het feit, dat er in Gods oog maar "één lichaam" is, dat Hij ons vermaant om de "eenheid des Geestes te bewaren":

"U BENAARSTIGENDE TE BEHOUDEN DE ENIGHEID DES GEESTES (de Heilige Geest) DOOR DE BAND DES VREDES. "ÉÉN LICHAAM IS HET..." (Eph.4:3,4).

Hoe kunnen wij leden worden van dat "ene Lichaam", de ware Gemeente? Eph.2 verklaart hoe Christus voor allen, zowel Joden als heidenen, stierf. "opdat Hij die beiden met God in één lichaam zou verzoenen..." (V.16). Inderdaad laten de brieven van Paulus ons zien, hoe God "hen allen onder de ongehoorzaamheid besloten heeft, opdat Hij hun allen zou barmhartig zijn" (Rom. 11:32), en hen verzoening en redding aanbiedt, uit genade, door geloof in Christus, Die stierf voor onze zonden.

De vraag is dan niet: Tot welke kerk behoort u? Maar behoort u tot de Gemeente, het Lichaam van Christus, bestaande uit allen, die erkent hebben zondaars te zijn in Gods oog, en die nu hun vertrouwen gesteld hebben in Christus, in Zijn volbrachte werk tot redding?

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

17 jan.

WAT IS GENADE?

"De vader der leugen" haat altijd de waarheid, maar hij staat de waarheid niet altijd tegen op dezelfde manier. Als hij er niet in slaagt als een brullende leeuw zijn doel te bereiken, dan kan hij als een engel des lichts verschijnen, waarbij hij suggereert, dat een God van liefde, degenen die Christus afwijzen, niet voor eeuwig zal veroordelen. Hij zal beweren dat zondaren helemaal niet voor hun zonden verantwoordelijk zijn, want leert Eph.1:11 niet, dat "[God] alle dingen werkt naar de raad van Zijn wil"? En zo wordt verondersteld, dat God Zelf de ontwerper is van de zonde, als "genadig middel tot een glorieus einde", en dat Hij de zondeval veroorzaakt heeft, zodat Hij de mens uiteindelijk ervan zou kunnen redden! (Alverzoeningsleer).

Waarom een almachtig, alwetend, en liefhebbende God de zonde in het universum heeft toegelaten is voor ons een niet te doorgronden mysterie, maar één ding is zeker: Hij is niet de auteur van de zonde, en kan de verantwoordelijkheid voor de zonde nimmer accepteren – Echter, in Zijn grote liefde en genade, droeg Hij wel de straf voor de mensen.

God noemt zondaars "kinderen der ongehoorzaamheid" en "kinderen des toorns" (Eph.2:2,3). Hij drukt daarmee in klare taal uit, dat Hij zonde haat, en dat Zijn toorn ertegen ontbrand is (Rom.1:8; Eph.5:6; Joh.3:36). Maar als God bedoelde dat de mens zou zondigen, en ervoor zorgde dat hij zondigde, hoe werd de mens dan ongehoorzaam en welk motief kon God hebben om boos te zijn? Zij die de verantwoordelijkheid voor de zonde van henzelf naar God willen verschuiven, dienen zich te herinneren, dat Hij in de Wet Zijn maatstaven van gerechtigheid verkondigde,

"..opdat alle mond gestopt worde en de gehele wereld voor God verdoemelijk zij" (Rom.3:19).

De bewering, dat allen tenslotte zullen worden behouden, moge in eerste instantie wel klinken als wonderbare genade, maar in werkelijkheid is er geen spoor van genade in, want het is gebaseerd op de theorie, dat, aangezien God ons liet zondigen, het alleen maar terecht is, dat Hij ons van de straf daarvoor redt. Maar genade is Gods barmhartigheid en gunst aan hen, die niets verdienen. In Eph.2, nadat hij zondaren "kinderen der ongehoorzaamheid" en daardoor "kinderen des toorns" genoemd heeft, gaat de Apostel Paulus verder, en zegt:

"MAAR GOD, Die RIJK IS IN BARMHARTIGHEID door Zijn GROTE LIEFDE, waarmee Hij ons liefgehad heeft...heeft ons levend gemaakt...ons mede opgewekt...mede gezet in de hemel in Christus Jezus; opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen DE UITNEMENDE RIJKDOM VAN ZIJN GENADE, DOOR DE GOEDERTIERENHEID OVER ONS IN CHRISTUS JEZUS"
(Eph.2:4-7).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

18 jan. VERGEVING tegenover RECHTVAARDIGING

Enige tijd geleden werd bekend, dat een man, genaamd Zimmerman, bijna vijf en twintig jaren in de gevangenis zat wegens een moord, waarvan nu duidelijk is geworden, dat hij die niet heeft begaan! De fout werd ontdekt, en hij werd vrijgelaten, maar alleen nadat hij een kwart eeuw in de gevangenis was geweest voor een misdaad die hij niet had begaan!

Dit was een ernstige fout, maar evengoed moet het in zo'n geval iets wonderbaarlijks zijn, vrij te zijn - en mensen te hebben, die daadwerkelijk met u mee voelen! Niettemin zegt Zimmerman, na twee jaren vrij te zijn, dat hij toch nog wat verbijsterd is. Als hij 's morgens opstaat stelt hij zich nog steeds voor, dat hij het schelle geluid van de bel in de gevangenis hoort, en als hij rondkijkt denkt hij nog steeds tralies voor de vensters te zien.

Toch zou het nog erger kunnen zijn: Stel dat hij toch schuldig zou zijn aan de misdaad, en dan onschuldig worden verklaard en vrij gelaten werd. Dan zou iedereen zeggen: "Daar gaat die moordenaar. Zij hebben hem onschuldig verklaard. Wees niet al te vriendelijk voor hem". Het stigma zou altijd blijven - zo lang hij zou leven.

Laten wij God danken, dat gelovigen in Christus niet alleen onschuldig verklaard zijn. Rom.3:24 verklaart dat we "gerechtvaardigd zijn om niet, door [Gods] genade, door de verlossing die in Christus Jezus is."

Christus stierf voor onze zonden en voldeed aan de rechtvaardige eisen van de Wet, en bovendien: door de Heilige Geest keerde Hij onze levens radicaal om, en maakte nieuwe schepsels van ons, want "indien iemand in Christus is" zegt 2 Cor.5:17,

" die is een nieuw schepsel".

"Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave. Niet uit de werken, opdat niemand roeme. Want wij zijn Zijn maaksel, geschapen in Christus Jezus tot goede werken, die God voorbereid heeft, opdat wij daarin zouden wandelen"
(Eph.2:8-10).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

19 jan. DE TWAALF APOSTELN EN PAULUS

Als we de bediening van de twaalf apostelen vergelijken met die van Paulus, dan moeten we goed opletten, dat:

1. De twaalven gekozen werden door Christus op aarde (Luk. 6:13), terwijl Paulus later werd gekozen door Christus in de hemel (Hand.9:3-6; 26:16).

2. Vóór Paulus zijn bekering hadden de twaalven Christus alleen in het vlees, op aarde gekend (1 Joh.1:1). Toen, bij Zijn hemelvaart, "nam een wolk Hem weg van hun ogen" (Hand.1:9). Maar Paulus kende alleen de verheerlijkte Christus in de hemel, Die hij nooit op aarde gezien had (Hand.26:16; 1 Cor.15:8).

3. De twaalven vertegenwoordigden hun eigen volk (Israël). Het getal twaalf houdt geen verband met het "ene Lichaam" van Christus. Zoals we weten, kreeg aartsvader Jakob "de twaalf patriarchen" (Hand.7:8). Uit hen stamden de twaalf stammen van Israel. Deze twaalf stammen hadden twaalf vorsten over zich (Num.1:16). Ook toen Israël geregeerd werd door koningen, waren er toch nog twaalf vorsten - één voor elke stam (1 Kron.27:22). Zo verkoos onze Heere ook, toen Hij uitging om "het evangelie van het koninkrijk" te prediken, twaalf vorsten voor de twaalf tronen in het komende koninkrijk (Matt.19:28).

Aan de andere kant vertegenwoordigt Paulus als de enige apostel, het "ene Lichaam", de Gemeente van vandaag de dag (Rom.12:5; 1 Cor.12:13; Eph.4:4). Hij was echter beide, zowel een geboren Hebreër als een geboren Romein, en vertegenwoordigde zo, gelovige Joden en heidenen, "verzoend...met God in één lichaam door het kruis" (Eph.2:16).

4. De twaalven werden gezonden om het koninkrijk van Christus te prediken als zijnde "nabij" (Matt.10:7), en later, om de oprichting van het koninkrijk op aarde aan te bieden (Hand.3:19-26). Maar Paulus werd gezonden om "het evangelie van Gods genade" (Hand.20:24) te verkondigen, omdat het koninkrijk was uitgesteld.

5. De bediening van de twaalven was gebaseerd op verbonds beloften (Jes.60:1-3; Luk.1:70-75; Hand.3:22-26). Paulus' bediening was niet gebaseerd op verbondsbeloften, maar geheel op de genade van God door Christus (Rom.3:21-28; 5:20,21; Eph.1:6,7; etc.).

T W E E M I N U T E N M E T D E B I J B E L

20 jan. **DE APOSTEL DER GENADE**

Wist u dat Paulus door God werd gekozen als de apostel der genade? Hij was Gods grote voorbeeld van genade, de "voornaamste zondaar" gered door genade (1 Tim.1:12-16). Aan hem werd "de bedeling van Gods genade" toevertrouwd (Eph.3:2). Hij werd uitgezonden om "het evangelie van Gods genade" te verkondigen (Hand.20:24).

Paulus schreef veel meer over genade dan enig ander Bijbelschrijver. Al zijn brieven openen of sluiten [of beiden] met de groet "Genade zij u". Hij verklaart:

"In Wie wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk de vergeving der misdaden, naar de rijkdom van Zijn genade" (Ef.1:7).

Hij laat zien hoe deze genade bestemd was voor gelovigen in vorige tijden:

"Die ons heeft zalig gemaakt, en geroepen met een heilige roeping; niet naar onze werken, maar naar Zijn eigen voornemen en genade, die ons gegeven is in Christus Jezus, vóór de tijden der eeuwen" (2 Tim.1:9).

Hij laat ons zien, hoe deze genade in de toekomstige eeuwen de onze zal zijn:

"opdat Hij zou betonen in de toekomstige eeuwen de uitnemende rijkdom van Zijn genade, door de goedertierenheid over ons in Christus Jezus" (Eph.2:7).

Hij toont ons hoeveel groter deze genade is dan al onze zonden:

"En waar de zonde meerder geworden is, daar is de genade veel meer overvloedig geweest" (Rom.5:20).

Hij laat zien, hoe de genade ons een rechtvaardig doet staan voor God:

"En worden om niet gerechtvaardigd uit Zijn genade, door de Verlossing, die in Christus Jezus is" (Rom.3:24).

Hij toont ons hoe Gods genade de gelovigen een positie in de hemel gegeven heeft: "[Hij] heeft ons...gezet in de hemel in Christus Jezus...want door genade zijt gij zalig geworden door het geloof..." (Eph.2:6,8).

Hij toont hoe Gods genade voldoende is voor onze moeilijkheden en ons kan helpen om een blijvend Christelijk leven te leiden:

"Mijn genade is u genoeg" (2Cor.12:9).

"En God is machtig alle genade overvloedig te doen zijn in u; opdat gij in alles te allen tijde, van alles voldoende hebbende, tot alle goed werk overvloedig moogt zijn" (2 Cor.9:8).

Neem redding aan "uit genade, door geloof" als "Gods gave" (Eph.2:8,9), en u heeft eeuwig leven.

T W E E M I N U T E N M E T D E B I J B E L

21 jan. **WAT MOETEN WIJ DOEN?**

Toen Johannes de Doper verscheen als voorloper van Christus, had Gods uitverkoren volk gedurende vijftienhonderd jaren onder de wet van Mozes geleefd, maar had deze niet gehouden. Vandaar de oproep van Johannes tot bekering en de doop tot vergeving van zonden (Mark.1:4).

Johannes was oprecht, want toen de onwetende menigte tot hem kwam om te worden gedoopt, zond hij hen terug, en zei: "Brenge dan vruchten voort, de bekering waardig" (Luk.3:7,8). Hun levens moesten worden veranderd, en zij moesten het laten zien.

Toen het volk vroeg: "Wat moeten wij dan doen?", antwoordde hij hen: "Die twee rokken heeft, dele hem mee, die geen heeft; en die spijs heeft, doe evenzo" (Luk.3: 10,11). Toen de tollenaars vroegen: "Wat moeten wij doen?" antwoordde hij: "eist niet meer dan wat u gezet is" (V.12,13). Toen de soldaten vroegen: "Wat moeten wij doen?" vertelde hij hen om niemand overlast aan te doen, en niemand het zijne te onvreemden met bedrog (V.14). Onder Johannes' boodschap werd duidelijk rechtvaardigheid geëist. Zijn toehoorders moesten zich bekeren, worden gedoopt, en vruchten van oprechte bekering voortbrengen.

Toen onze Here verscheen, predikte Hij dezelfde boodschap als Johannes (Matt.3:1,2; 4:17). Toen een wetgeleerde vroeg: "Wat moet ik doen om het eeuwige leven te beërven?", antwoordde Hij: "Wat is in de wet geschreven?" Toen de wetgeleerde naar de grondregels van de Wet verwees, antwoordde onze Here: "Doe dat en gij zult leven" (Luk.10:25-28). God vereiste nog steeds gerechtigheid. Zij waren allen onder de Wet (Gal.4:4,5; Matt.23: 1,2; etc.).

Sommigen denken dat dit alles werd veranderd na Golgotha door de zogenaamde "grote opdracht". Zo is het niet. Toen op Pinksteren de toehoorders van Petrus overtuigd werden van hun zonden, en vroegen "Wat moeten wij doen?", beval Petrus hen, zich te bekeren en zich te laten dopen...tot vergeving van zonden", net als Johannes gedaan had (Mark.1:4; cf.Hand.2:38). Hij vertelde hen niet, dat Christus voor hun zonden was gestorven.

Paulus was de eerste die zei:

"Maar nu is de rechtvaardigheid Gods geopenbaard geworden zonder de wet... Tot een betoning van Zijn rechtvaardigheid, door de vergeving der zonden" (Rom.3:21 en 25).

Toen de heidense gevangenvaarder op zijn knieën viel en vroeg: "Wat moet ik doen om gered te worden?", antwoordde Paulus:

"Geloof in de Heere Jezus Christus, en gij zult zalig worden,...."
(Hand.16:31).

Dit is Gods boodschap voor zondaren is vandaag de dag, want:

"In Wie wij hebben de verlossing door Zijn bloed, de vergeving der Misdaden, naar de rijkdom van Zijn genade" (Eph.1:7).

T W E E M I N U T E N M E T D E B I J B E L

22 jan. DE VERGEVING DER ZONDEN

Zo'n drieduizend jaar geleden, ongeveer duizend jaar voor Christus, schreef de Psalmist:

"Zo Gij, HEERE! de ongerechtigheden gadeslaat; Heere! wie zal bestaan? Maar bij U is vergeving..." (Ps.130:3,4).

De Psalmist legde echter niet uit op welke basis een rechtvaardig en heilig God een schuldige zondaar kon vergeven. Dit zou duizend jaar later worden verkondigd door de Apostel Paulus, zelf eens "een godslasteraar, een vervolger, en een verdrukker", de "voornaamste" der zondaars, maar vergeven en gered door de oneindige genade van God (1 Tim.1:13-15).

Terwijl hij Christus predikte in Antiochië, in de provincie Pisidië, verklaarde Paulus:

"Zo zij u dan bekend, mannen broeders, dat DOOR DEZE U VERGEVING DER ZONDEN VERKONDIGD WORDT. EN DAT VAN ALLES, WAARVAN GIJ NIET KONDET GERECHTVAARDIGD WORDEN DOOR DE WET VAN MOZES....." (Hand.13:38,39).

Maar zelfs dit beantwoordt onze vraag nog niet ten volle, want wij moeten nog steeds vragen "Op grond waarvan vergeeft God zonden door "deze Man?". Het antwoord is: op grond van Zijn betaling voor onze zonden aan het kruis van Golgotha. Zo kon de Apostel aan de Romeinen schrijven, als hij uitlegt hoe wij kunnen worden gerechtvaardigd:

"En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, DOOR DE VERLOSSING, DIE IN CHRISTUS JEZUS IS" (Rom.3:24).

Nu is er, God zei dank, door Christus' volbrachte werk, geen zondaar die geen vergeving kan krijgen, want:

"In Wie wij hebben de verlossing door Zijn bloed, namelijk DE VERGEVING DER MISDADEN, NAAR DE RIJKDOM VAN ZIJN GENADE" (Eph.1:7).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

23 jan. **TWEE DINGEN DIE WIJ WETEN**

In Rom.8 wijst Paulus op twee grote waarheden, die iedere ware gelovige weet. De eerste (Verzen 22,23) kent hij door ervaring; de tweede (Vers 28) kent hij door geloof.

Rom.8:22,23:

"Want wij weten, dat het ganse schepsel tesamen zucht, en tesamen als in barensood is tot nu toe. En niet alleen dit, maar ook wijzelf, die de eerstelingen des Geestes hebben, wij ook zelf, zeg ik, zuchten in onszelf, verwachtende de aanneming tot kinderen, namelijk de verlossing van ons lichaam".

De woorden "tot nu toe" in deze passage, zijn veelbetekenend, want onze Heere kwam naar de aarde, genas zieken, reinigde de melaatsen, maakte de blinden ziende, de doven horende, en de lammen springende van vreugde. Maar Hij werd verworpen door zondige mensen en aan een kruis genageld.

Na Zijn opstanding en hemelvaart echter, werd aan Zijn vervolgers nogmaals een kans gegeven, toen Petrus een beroep op hen deed zich te bekeren, zodat "de tijden van verkwikking" nog zouden mogen komen "van het aangezicht des Heren" (Hand.3:19,20). Maar opnieuw werd de Koning en Zijn gezegend koninkrijk verworpen, zodat, met de woorden van Paulus, het klagten en pijnlijk zuchten van de hele schepping "samen tot nu toe" voortgaat.

Maar in deze passage wijst de Apostel er ook op, dat Gods kinderen niet uitgesloten zijn van dit lijden, want de meest oprechte gelovige, en de meest toegewijde heilige, moet toch deel hebben aan het lijden en verdriet van de wereld, terwijl hij wacht op "de verlossing van ons lichaam", wanneer "wij zullen worden veranderd" (1 Cor.15:51).

Maar omdat iedere gelovige door ervaring weet heeft van lijden en verdriet, is er nog iets anders dat hij, door geloof, weet. Hiervan spreekt Rom.8:28:

"En wij weten, dat hun, die God liefhebben, alle dingen medewerken ten goede, namelijk hun, die naar Zijn voornemen geroepen zijn."

De ware Christen is niet zomaar een optimist; hij gelooft in Gods Woord, en God heeft veel te zeggen over hoe Hij alles uitwerkt ten goede voor de Zijnen. Wij hebben hier nog ruimte om twee verzen aan te halen:

"Want onze lichte verdrukking, die zeer haast voorbijgaat, werkt ons een gans zeer uitnemend eeuwig gewicht der heerlijkheid"
(2 Cor.4:17).

"Want ik houd het daarvoor, dat het lijden van deze tegenwoordige tijd niet is te waarden tegen de heerlijkheid, die aan ons zal geopenbaard worden." (Rom.8:18).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

24 jan.

DE GEEST VAN GELOOF

Het is boeiend om de Psalmist te horen zeggen, hoewel "sterk aangevochten":

"Ik heb geloofd, daarom sprak ik" (Ps.116:10).

Het is ook boeiend om de Apostel Paulus te zien, ofschoon "verdrukt ...twijfelmoedig...vervolgd...neergeworpen...altijd aan de dood overgeleverd om Jezus' wil", en hem te horen spreken, net als David, over "dezelfde geest van geloof", eraan toevoegend: "zo geloven wij ook, daarom spreken wij ook" (2 Cor.4:8-13).

Als allen, die de heerlijke boodschap van Gods genade geloven, namelijk dat de gelovigen die in Christus aangenomen zijn, "volmaakt" genoemd worden, en gedoopt zijn in één lichaam door één heilige doop, en dat allen dat vandaag zouden erkennen en uitspreken, dan zou er morgen een grote opwekking zijn in de Gemeente, het Lichaam van Christus,.

Indien alle andere bedenkingen en bezwaren terzijde gezet zouden worden, en openlijk en eerlijk gezegd zou worden: "Wij geloven ook en daarom spreken wij", zouden de resultaten net zo verkwikkend als verstrekkend zijn. En zij zouden moeten spreken, want dit is "de geest van geloof".

Maar helaas zijn er maar weinigen die "de geest van geloof" bezitten; En slechts weinigen staan, ongeacht de konsekventies, voor het licht dat God hun gegeven heeft. Sommigen houden zich stil, vanwege de "vrees voor mensen"; anderen, omdat zij "de eer van mensen" liever hebben. Beiden zeggen: "Men moet voorzichtig zijn met wat men zegt, want deze waarheden zijn niet populair", maar beiden zijn even schuldig wegens trouweloosheid jegens God en de waarheid.

Laten we, met Gods hulp, niet tot zulke mensen gerekend moeten worden. Laat ons, waar het de waarheid betreft, zij aan zij staan met David en Paulus, en zeggen: "Wij geloven ook en daarom spreken wij!". Laat ons behoren bij hen, die waarlijk "de geest van geloof" bezitten, die gedecideerd "vast staan in geloof", en:

"Strijd de goede strijd des geloofs....." (1 Tim.6:12).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

25 jan.

GODS EEUWIG DOEL

Hebt u ooit nauwkeurig de openingswoorden van de Bijbel bekeken?

"In den beginne schiep God de hemel en de aarde." (Gen.1:1).

Waarom wordt hier niet eenvoudig gezegd, dat God het universum schiep? Waarom de hemel en de aarde?

Als we doorgaan met lezen vinden wij het antwoord op deze vraag. De Bijbel leert duidelijk, dat God een tweeledig doel heeft: één dat temaken heeft met de aarde, en het andere met de hemel. Het eerste is het onderwerp van profetie, terwijl het laatste het onderwerp is van "de verborgenheid" of geheimis, aan en door Paulus geopenbaard (Zie Hand.3:21; en cf. Rom.16:25). Het eerste betreft Israel en de volkeren, het laatste "Het Lichaam van Christus", de Gemeente met de hemelse roeping.

Sommige mensen zijn verrast als zij ontdekken, dat er in het hele Oude Testament niet één belofte geschreven staat over het naar de hemel gaan. Het hele uitzicht was aards, met de Messias als Koning (Jer.23:5, e.a.). Toen onze Heere in het vlees verscheen, verkondigden de engelen "vrede op aarde" (Luk.2:14). Hijzelf zei, dat "de zachtmoedigen" "het aardrijk zouden beërven" (Matth.5:5). Hij leerde Zijn discipelen bidden: "Uw wil geschiede, zoals in de hemel zo ook op de aarde" (Matt. 6:10). Zelfs met Pinksteren verklaarde Petrus, dat na "de wederoprichting van alle dingen", God Jezus weer naar de aarde zou zenden, en de tijden van verkwikking zouden "komen van het aangezicht des Heren" (Hand.3:19-21).

Niet eerder dan na de verschijning van Paulus leren we, dat nu alle gelovigen in Christus "gedoopt zijn in één lichaam" (1 Cor.12:13), en Col.1:5 en vele andere Paulinische Schriftgedeelten spreken van "de hoop, die is weggelegd voor u in de hemel." Inderdaad is door God aan de gelovigen reeds een plaats "in de hemelse gewesten" geschonken, en zijn zij reeds "gezegend met alle geestelijke zegening in de hemel in Christus" (Eph.1:3; 2:4,7).

De profetieën aangaande het koninkrijk echter, zullen nog vervuld worden, en Christus zal op aarde regeren en de beloofde "tijden van verkwikking" brengen. Dank zij God, deze wereld zal niet voor altijd een plaats van oorlog en bloedvergieten, ziekte en dood, verdriet en leed zijn. In die tijd zullen de hemel en de aarde voor elkaar open staan, en zo zal Gods tweeledig doel vervuld zijn:

"Om in de bedeling van de volheid der tijden, wederom alles tot één te vergaderen in Christus, beide wat in den hemel is, en wat op de aarde is" (Eph.1:10).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

26 jan.

ONZE ENIGE ROEM

"Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus..." (Gal.6:14).

Paulus was eens een trotse Farizeeër, nauwgezet in eigen gerechtigheid. In Phil.3:5,6 somt hij enige van de dingen op waar hij trots op was:

"Besneden ten achtsten dage, uit het geslacht van Israel, van de stam van Benjamin, een Hebreëer uit de Hebreëën, naar de wet een Farizeeër; naar de ijver een vervolger der Gemeente; naar de rechtvaardigheid die in de wet is, zijnde onberispelijk."

Maar alles veranderde sinds de dag, toen de Heere aan hem verscheen op de weg naar Damaskus. Plotseling zag hij zichzelf als een verloren, vervloekte zondaar in het oog van een heilig God, en heeft hij de oneindige genade geproefd, die vanuit de hemel kwam en zelfs hem redde. Hij wist nu, dat hij niet voor eigen rekening voor God kon staan, of "geen poot om op te staan", zoals wij dat zeggen. Zijn enig behoud voor Gods aangezicht was, te schuilen in Christus, zoals hij zegt:

"En in Hem gevonden worde, niet hebbende mijn rechtvaardigheid, die uit de wet is, maar die door het geloof van Christus is, namelijk de rechtvaardigheid, die uit God is door het geloof." (Fil.3:9).

Nu wist hij, zoals wij allen zouden moeten weten, dat hij werkelijk niets had om zich op te beroemen wat zijn eigen staan voor God betrof. Voor de rest van zijn leven echter roemde hij in één ding: het kruis, waar Christus, die hij zo bitter vervolgd had, voor zijn zonden stierf, zodat hij [Paulus] voor God gerechtvaardigd zou zijn. Al het andere waar Paulus zich op beroemde behoorde tot het kruis van Christus. Dit is ook werkelijk het enige waar wij op kunnen roemen, en de meest toegewijde heilige zal Paulus enthousiast bijvallen als hij zegt:

"Maar het zij verre van mij, dat ik zou roemen, anders dan in het kruis van onze Heere Jezus Christus, door Wie de wereld mij gekruisigd is, en ik der wereld." (Gal.6:14).

T W E E M I N U T E N M E T D E B I J B E L

27 jan. **TOEN DE HERE NIET WILDE ANTWOORDEN**

In de verschillende weergaven van de aardse bediening van onze Here, vinden we drie gevallen dat Hij hen, die een beroep op Hem deden, of Hem vragen stelden, afwees.

Ten eerste is daar de heidense vrouw in Matth.15:21-28. Haar dochter was bezeten door een demon, en in haar nood deed zij een beroep op de Heere om haar te helpen, "doch Hij antwoordde haar geen woord". Tenslotte hielp Hij haar, in Zijn genade, maar niet dan nadat hij haar de les had geleerd, dat zij als heidin geen recht had op Hem. Zoals ons in Rom.1:28 wordt verteld, waren de heidenen "overgegeven", omdat "het hun niet goed gedacht heeft God te erkennen" (Rom.1:28). In dit verband zouden wij, heidenen, nauwkeurig Eph.2:11,12 dienen te lezen, en zien hoe we geheel zonder hoop waren en uitgesloten van Gods genade.

Ook was er een Jodin, met een andere nood. Zij was betrapt op overspel, en werd ter veroordeling bij Hem gebracht (Joh.8:1-11). Niet zoals de heidense vrouw, zij behoorde tot het uitverkoren volk, en bezat Gods heilige Wet, een duidelijk voordeel, tenzij men een wetsovertreder is. Onze Heere hielp ook haar in genade, maar niet dan nadat Hij had aangetoond, dat de Wet de weegschaal voor de mensheid is, die allen schuldig doet staan voor God (Rom.3:19).

Maar tenslotte ontdekken we hoe onze Heere genade kon tonen en dit ook bewees aan zondaars, zowel aan Joden als heidenen, want in derde instantie vinden we de Heere Zelf in moeite. Bij de rechtszitting voor zijn leven, voor de vertegenwoordigers van de Hebreeuwse en Romeinse wet, wordt Hij beschuldigd van allerlei misdaden. Maar ook in dit geval, weigert Hij te antwoorden.

Ten eerste vroeg Kajafas, de Hogepriester, Hem:

"Antwoordt Gij niets? Wat getuigen dezen tegen u? Doch Jezus zweeg stil..." (Matt.26:62,63).

Daarna zeide Pilatus, de Romeinse rechter:

"Hooft Gij niet, hoeveel zaken zij tegen u getuigen? Maar Hij antwoordde hem niet op enig woord, alzo dat de stadhouder zich zeer verwonderde" (Matt. 27:12-14).

Waarom weigerde de Heere te antwoorden en Zich te verdedigen? Omdat Hij speciaal in de wereld gekomen was, om te sterven voor de zonden van de mens. Als alle zondaars van alle tijden daar geweest waren om Hem van hun zonden te beschuldigen, zou Hij toch gezwegen hebben, want Hij stond daar als vertegenwoordiger van de mensen, zo dat wij, zondaars, zouden worden:

"..... om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de Verlossing, die in Christus Jezus is. (Rom.3:24).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

28 jan.

NIET ALTJD ZO SLECHT!

Kent u de geschiedenis van Honus? Honus was een oude afvallige booswicht, die in een kleine stad op het platteland woonde. Toen hij gestorven was, lag zijn lichaam drie dagen in de hal van de begraafplaats zonder dat iemand er notitie van nam. Tenslotte, op de dag van de begrafenis, kwamen enkele van zijn oude boezemvrienden langs om toch nog hun eerbied te betuigen.

Toen zij bij elkaar waren, zei de leider van de begrafenis: "Luister mannen, we kunnen Honus toch niet als een hond begraven. We moeten toch wel een soort dienst voor hem houden. Wil iemand van jullie dat op zich nemen?" Het bleef doodstil, dus besloot de leider van de begrafenis dit zelf dan maar te doen.

Hij begon te vragen, of er soms iemand was die, voor zij hem zouden begraven, iets goeds over Honus kon zeggen. Weer doodse stilte, totdat eindelijk een oude man opstond en zei: "Goed, ik kan dit ten voordele van Honus zeggen; hij was niet altijd even slecht."

Om eerlijk te zijn, is dit ook niet de waarheid over ons allen? Sommige mensen stoten zich aan Rom.3:22,23, waar staat:

"...want er is geen onderscheid. Want zij hebben allen gezondigd en derven de heerlijkheid Gods."

Zij denken dat er een onderscheid is, en dat zij niet zo zondig zijn geweest als anderen. Maar ach, al is er een onderscheid in de aard of in de graad van onze zonden, desalniettemin is Rom.3:23 waar, want daar staat dat hierin geen onderscheid is: dat

"..... allen gezondigd hebben, en derven de heerlijkheid Gods."

Iemand kan een goede indruk maken, en zich voelen als een minder grote zondaar dan anderen, maar of een brug over een afgrond nu vijf, of honderd meter te kort is, zij blijft onbruikbaar, probeer dus niet over deze brug te gaan.

Dit is het waarom wij allen hebben:

"....de vergeving der misdaden, naar de rijkdom van Zijn genade" (Eph.1:7).

nodig hebben. En we kunnen dat verkrijgen door te vertrouwen op Christus, Die stierf voor onze zonden (1 Cor.15:3).

"Want uit genade zijt gij zalig geworden door het geloof; en dat niet uit u, het is Gods gave" (Eph.2:8).

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

29 jan.

CHRISTUS BELIJDEN

"...indien gij met uw mond zult belijden de Heere Jezus, en met uw hart geloven, dat God Hem uit de doden opgewekt heeft, dan zult gij zalig worden. Want met het hart gelooft men ter rechtvaardigheid en met de mond belijdt men ter zaligheid"

(Rom.10:9,10).

Met deze sublieme woorden zet Paulus Gods plan van redding uiteen. Hij noemt het in het voorgaande vers:

"Het Woord des geloofs, dat wij prediken." (Rom.10:8).

Dikwijls echter worden jonge "gelovigen in Christus" gedrongen op te staan en in publiek getuigenis af te leggen, op basis van de woorden: "Indien gij met uw mond zult belijden...zult gij zalig worden". Op die manier wordt aan Christenen het gevoel gegeven, dat geloven met het hart niet genoeg is om hen zeker te doen zijn; dat zij pas behouden zijn, nadat zij openlijk getuigenis afgelegd hebben.

Maar wat bedoelt de Apostel dan met deze woorden? Zegt hij niet duidelijk, "Indien gij met uw mond zult belijden...zult gij zalig worden?" Ja, maar hier is weer, net als bij vele andere passages, een traditionele uitlegging boven de werkelijke woorden van de Schrift gesteld. Wat betekent het woord "belijden?" Wel, niets meer of minder dan "erkennen", "toegeven". En dit is precies wat het originele Griekse woord ook betekent. Rom.10:9,10 zegt nergens dat belijden voor mensen moet geschieden.

De moeilijkheid is, dat het idee van belijden veranderd is in bekennen, zelfs openbare bekentenis - en menigten zijn de tradities van de vaders gevolgd, in plaats van het Woord te onderzoeken en te zien wat eigenlijk wordt bedoeld. En zo wordt "het woord van geloof" vervalst.

Maar zegt de Apostel niet duidelijk: "Indien gij met uw mond belijdt...zult gij zalig zijn?" Inderdaad! En hij vervolgt, "en met uw hart gelooft!" Nu vragen wij: Is het met ons fysieke orgaan, dat bloed in onze aderen pompt, dat we geloven in Christus als onze Redder? Oh, nee! U zegt dan, dat is slechts een figuurlijke manier van uitdrukken; op één of andere wijze wordt het hart in verband gebracht met geloven. Precies! Dan zult u moeten toegeven dat wij ook fysiek, met de mond moeten belijden! Zouden dan stomme mensen niet gered kunnen worden?

Alsof hij de mogelijke verkeerde uitleg van zijn woorden aanvoelt, voegt de door de Geest geïnspireerde Apostel hieraan toe:

"Want de Schrift zegt: Een ieder die in Hem gelooft, die zal niet beschaamd worden...Want een ieder die de Naam des Heeren zal aanroepen, zal zalig worden" (Rom.10:11,13).

Dit is "het woord des geloofs, dat wij prediken."

TWEE MINUTEN MET DE BIJBEL

30 jan.

OM NIET GERECHTVAARDIGD

"En worden om niet gerechtvaardigd, uit Zijn genade, door de Verlossing, die in Christus Jezus is" (Rom.3:24).

Het is wonderlijk te weten dat wij, zondaren, niet gerechtvaardigd worden door bidden, of boeten, of zeggen, of zuchten, of roepen, of wat we ook doen. Wij zijn om niet gerechtvaardigd, door Gods genade.

Maar dit Schriftgedeelte uit Romeinen zal meer voor ons betekenen wanneer we leren hoe de uitdrukking "om niet" die hier gebruikt wordt, elders in de Bijbel wordt vertaald. Dezelfde uitdrukking is te vinden in Joh.15:25, waar onze Here, uit de Psalmen aanhaalt: "Zij hebben mij zonder oorzaak gehaat."

Waarom haatten mensen Hem? Hij ging rond goeddoende: genas de zieken, gaf blinden het gezicht, maakte dat lammen opsprongen van vreugde, predikte het goede nieuws aan de armen, en bevrijding aan hen die gebonden waren. Er was helemaal geen reden om te roepen: "Weg met Hem!" en "Kruisigt Hem!" Zij haatten hem "zonder oorzaak".

Maar op dezelfde manier zouden wij kunnen vragen: "Waarom moest Hij voor zondaren sterven? Waarom moest Hij betalen voor hun zonden? Hij had niets verkeerd gedaan." Ach, het was in liefde dat Hij Zichzelf weloverwogen in handen stelde van zondige mensen, opdat Hij, de zondeloze Mens, de prijs zou betalen voor hun zonden. Hij stierf niet Zijn eigen dood, want de dood is "het loon van de zonde." Hij stierf onze dood, betaalde voor onze zonden. Zoals mensen Hem haatten "zonder oorzaak", zo heeft Christus gelovigen "gerechtvaardigt" "zonder oorzaak", alleen vanuit Zijn eigen goddelijke liefde.

En dit is de reden, dat wij nu het heerlijke nieuws mogen verkondigen, dat God ons gezonden heeft om de hele mensheid te vertellen, dat Zijn rechtvaardigheid wordt verleend "over allen die geloven", en dat gelovigen zijn:

"om niet gerechtvaardigd,door de verlossing, die in Christus Jezus is." (Rom.3:24).

T W E E M I N U T E N M E T D E B I J B E L

31 Jan. **DE WAARDE VAN EEN ENKEL PERSOON**

Stel u voor! Er waren drie weken voorbij gegaan nadat een groot vliegtuig van de Luchtmacht verdwenen was boven de Stille Oceaan, met een achtkoppige bemanning, en een gemobiliseerde marineman.

Toen rapporteerde de piloot van een vrachtvliegtuig van de Air Force, dat hij op zijn traject een vlot gezien had waarop een man stond te zwaaien om hulp.

Zo snel mogelijk stuurde de Luchtmacht zestien vliegtuigen naar de omgeving en riep alle schepen in de nabijheid op om te helpen, in de hoop deze ene man te vinden.

Telkens weer zijn we getuigen van de bijna onbegrensde inspanning en kosten waarmee mensen zich inzetten, om levens te redden, al gaat het om slechts één van hun medemensen. Zo hoort het ook, want het is alleen in dit leven, dat we worden voorbereid voor de eeuwigheid. Het is belangrijk, dat een ieder van ons ruime gelegenheid krijgt tot voorbereiding, voor het geval dat we door achteloosheid deze belangrijke zaak zouden hebben na gelaten.

Het was met het oog op de eeuwigheid, dat de Here Jezus Christus de grootst mogelijke prijs betaalde om mensen te redden van het komend oordeel, en van wat de Bijbel noemt, "de tweede dood". 1Petr.3:18 zegt:

"Want Christus heeft ook eens voor de zonden geleden, Hij, rechtvaardig voor de onrechtvaardigen, opdat Hij ons tot God zou brengen."

Tit.2:14 zegt: **"Die Zichzelf voor ons gegeven heeft, opdat Hij ons zou verlossen van alle ongerechtigheid...."**

1 Petr.2:24 verklaart: **"Die Zelf onze zonden in Zijn lichaam gedragen heeft op het hout"**. en in Gal.2:20 roept Paulus uit: **".....Die mij liefgehad heeft, en Zichzelf voor mij overgegeven heeft."**

Na drie weken alleen te zijn geweest op de oceaan, was de eerder genoemde man zich welbewust van wat hij nodig had. Hij stond op en zwaaide hevig, in de hoop dat iemand in het vliegtuig hem zou mogen zien en hulp brengen. Sommige mensen, op drift in deze wereld van zonde en moeite, gaan vele jaren door, voordat zij hun nood bemerken, of minstens willen erkennen. Maar pas als wij werkelijk onze zonde en nood erkennen, kunnen we hulp of redding verwachten. "Christus Jezus is in de wereld gekomen om zondaren zalig te maken [te redden] (1 Tim.1:15). Goede mensen hebben geen redder nodig, maar wie is werkelijk goed? Rom.3:23 zegt, dat "allen gezondigd hebben en tekort komen aan de heerlijkheid Gods", en ons geweten betuigt dit. Maar laten wij blij zijn, dat "Christus stierf voor onze zonden", en laten we Hem vertrouwen tot redding.

"Die in de Zoon gelooft, die heeft het eeuwige leven;....." (Joh.3:36).